

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 151/2023-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíťa (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 10/2015 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Návrhu na ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 26. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 10/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, a žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 eur.
2. Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 10. februára 2023 požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, argumentujúc svojimi aktuálnymi majetkovými pomermi vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu.
3. Z ústavnej sťažnosti a pripojeného spisu okresného súdu vyplýva, že 21. januára 2015 podala Okresná prokuratúra Trnava obžalobu na sťažovateľa a ďalších štyroch obvinených, pričom sťažovateľ je v bode 1 obžaloby obžalovaný zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a v bodoch 4, 5, 7 a 8 obžaloby za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 z toho v bodoch 5, 7, 8 obžaloby podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, z toho v bodoch 4 a 5 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 7 v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa

§ 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom uviedol, že 10. septembra 2022 mal posledné pojednávanie, pričom následne mu okresný súd 29. septembra 2022 oznámil, že došlo k zmene zákonného sudcu, a vyzval ho na udelenie súhlasu, resp. nesúhlasu s danou zmenou. Sťažovateľ tieto zmeny považuje za pokračovanie v porušovaní jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

5. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd v jeho veci efektívne nevyužíva všetky prostriedky, ktoré mu zákon zveruje na tento účel. Existujú rôzne ustanovenia Trestného poriadku, ktorých využitím urýchli konanie, ale zároveň nezasiahne do iných práv účastníkov konania. Sťažovateľ je presvedčený, že za viac ako sedem rokov mala byť táto vec už dávno ukončená, keďže ide o trestné činy patriace do bežnej agendy trestných súdov, neodlišujúc sa ničím od štandardu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta existenciu prietáhov v napadnutom konaní, v dôsledku vzniku ktorých malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

7. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

9. V zmysle § 10 ods. 10 druhej vety Trestného poriadku v konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

10. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09,

IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

11. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti a vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu konštatuje, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nevyužil možnosť podania tohto právneho prostriedku na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyužil právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu osobitný predpis (Trestný poriadok) účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený, ústavný súd jeho ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd na záver dopĺňa a zdôrazňuje, že tento záver nevyklučuje možnosť sťažovateľa opätovne sa obrátiť na ústavný súd po uplatnení (vyčerpaní) sťažnosti podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ak by sa domnieval, že tým nedosiahol odstránenie stavu namietaného porušovania ním označených práv.

III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

13. Vo vzťahu k žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ústavný súd konštatuje, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

14. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti a pripojeného spisu okresného súdu konštatuje, že nebola splnená druhá podmienka na ustanovenie právneho zástupcu, keďže v prípade sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku, ako to vyplýva z tohto rozhodnutia, a ani ustanovenie právneho zástupcu by na prijatých záveroch ústavného súdu nič nezmenilo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu